Amplissime Vir Domine Constantine Hugenii Domine mihi semper colendissime

Ex tuis ad me datis 3. Novembris intellexi, Principem Auriacum Arausionensem, Principis Mauritii filium, ex hac vita migrasse. Quod cum ante aliquot dies ex literis Domini Vossii, quas ad me dedit, cognovissem, non potui non vehementer commoveri, tum ob singularem quam erga Principem illum, tum ob eximiam quam erga Principem Auriacum, patrem ejus, gessi observantiam. Quamquam enim ab illo ipso nunquam literas accepi, ut qui me nec unquam viderit, nec ullo officii genere sibi devinxerim, tamen ex ipsius ad alios literis, quas aliquando legi, facile intelligebam, quanti me faceret, quantique ad ejus voluntatem fecissem, ut ne ipsa quidem mors, quae omnia solet exstinguere, hanc in me benevolentiam ejus exstinguere potuerit. Quare, ut primum per valetudinem licuit, Hagam profectus sum, ut ad Principem Auriacum, Principis Mauritii filium, accederem, et officium meum illi commendarem. Quod etsi non contigit, quia Princeps ipse jam ante aliquot dies ex hac vita migraverat, tamen ad Principissam Matrem, quae nunc Aulae praeest, accessi, et officium meum illi commendavi. Quae quidem mihi benigne admodum et humaniter respondit, et ut ego quoque ad se scriberem, petiit. Quod ego quidem, ut primum per occupationes licuit, facere non neglexi. Sed cum ad eam literae meae non pervenerint, ut ipsa mihi postea significavit, ego quoque ignoro, quid de illis factum sit. Quare, ut aperiam quae in animo habeo, Principissae Matri, quae nunc Aulae praeest, et Principi Auriacum, Principis Mauritii filio, quae ego officia praestiterim, et quanti me faceret Princeps ipse, quae item mihi cum Principissa Matre intercesserint, et quae nunc mihi cum Principe Auriacum intercedant officia,